

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/24-01/211

URBROJ: 354-02/8-24-7

Zagreb, 7. lipnja 2024.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice te Jasnice Lozo i Karmele Dešković, članica, postupajući povodom žalbe žalitelja New Territory d.o.o., Zagreb, OIB: 62548517510, zastupanog po opunomoćeniku Marinu Staniću, odvjetniku u Matuljima, izjavljenoj u odnosu na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F05-0001015, predmet nabave: ventili za plinske kompresore Cameron WG76 & WG72, naručitelja INA-Industrija nafte d.d., Zagreb, OIB: 27759560625, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se dio dokumentacije o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F05-0001015, predmet nabave: ventili za plinske kompresore Cameron WG76 & WG72, naručitelja INA-Industrija nafte d.d., Zagreb, i to: točke 5.2.1.3. i 6.1.3. dokumenta Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, dijelovi Tehničke specifikacije i Troškovnika koji se odnose na zahtjev za dostavom ISO 9001:2015 certifikata te oni koji se odnose na upućivanje na ASTM standard, točke 9. i 13. dokumenta Komercijalni dio ponude, članci 5., 8. i 12. prijedloga Okvirnog ugovora te prilozi 1., 2., 3. i 10. Okvirnog ugovora.
2. Nalaže se naručitelju INA-Industrija nafte d.d., Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju New Territory d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka, u iznosu od 2.320,00 eura.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj INA-Industrija nafte d.d., Zagreb objavio je 22. travnja 2024. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F05-0001015, predmet nabave: ventili za plinske kompresore Cameron WG76 & WG72.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi urednu žalbu je 30. travnja 2024. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio žalitelj New Territory d.o.o., Zagreb, zastupan po opunomoćeniku Marinu Staniću, odvjetniku u Matuljima. Žalitelj osporava zakonitost dijela dokumentacije o nabavi, predlaže da se ponište dijelovi dokumentacije o nabavi zahvaćeni nezakonitošću te da mu se naknade troškovi nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

U odgovoru na žalbu naručitelj priznaje osnovanost dijela žalbenih navoda, u bitnom navodeći da je žalitelj imao mogućnost tražiti pojašnjenja/izmjene odredaba dokumentacije o nabavi, što je propustio učiniti.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te ostalih dostavljenih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj navodi da je naručitelj svojim traženjem vezano za tehničku i stručnu sposobnost prekoračio minimalne razine, jer za dokazivanje traženog uvjeta nije omogućio sličnost predmetu nabave. Ukazuje da naručitelj u svom traženju zahtijeva iskustvo u isporukama upravo predmeta nabave. Time je, smatra žalitelj, počinjena i osobito bitna povreda postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN 2016, jer kriteriji za odabir gospodarskog subjekta nisu određeni sukladno člancima 256. do 259. ZJN 2016.

Naime, ukazuje da se točkom 5.2.1.3. iz dokumenta „Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta s uputama“, kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti propisuje „Referentna lista kupaca i proizvoda o prethodnim isporukama rezervnih dijelova za klipne kompresore koji su predmet nabave, u naftnoj i procesnoj industriji u zadnje 3 godine.“ Nakon što upućuje na zakonodavni okvir, žalitelj ističe da su u konkretnom slučaju predmet nabave točno određeni ventili, točno određenog proizvođača, za kompresore „Cameron WG76 & WG72“. Navedeno smatra nedvojbenim, jer se ti podaci navode i u troškovniku i tehničkoj specifikaciji. Dakle, traži se proizvod proizvođača Cameron, tip: WG76 i tip WG72. Žalitelj stoga zaključuje da, prevedeno s općih pojmova kojima naručitelj opisuje svoj zahtjev, naručitelj kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti traži reference o prethodnim isporukama rezervnih dijelova za kompresore proizvođača Cameron, model WG76 i model WG72 te da ništa drugo ne dolazi u obzir. Dakle, ponuditelj je prethodno trebao izvršiti isporuku, ne općenito kompresora, ne općenito robe, ne općenito rezervnih dijelova za kompresore, nego isključivo rezervnih dijelova i to baš samo za (kumulativno) dva modela jednog jedinog proizvođača. Okolnost da naručitelj traži dokaz o referentnoj listi kupaca i proizvoda koji su predmet nabave, u naftnoj i procesnoj industriji, nije relevantna u smislu sličnosti, smatra žalitelj, jer se u konačnici traže upravo točno i precizno navedeni kompresori koji su predmet nabave, bez obzira gdje se, odnosno u kojoj industriji oni ugrađivali.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da se protivi navodu žalitelja iz razloga što smatra da je iz natječajne dokumentacije nedvosmisleno jasno da ponuditelji mogu nuditi i jednakovrijedne rezervne dijelove. Ističe da se referentna lista kupaca i proizvoda po prethodnim isporukama odnosi na nabavu rezervnih dijelova za klipne kompresore koji su predmet nabave u naftnoj i procesnoj industriji unazad tri godine. Nadalje, naručitelj nije suglasan s tumačenjem žalitelja vezano za reference u naftnoj i procesnoj industriji, jer smatra da je procesna industrija svaka proizvođačka industrija čime nikoga od potencijalnih

ponuditelja ne ograničavamo u natječajnom postupku. Smatra da žalitelj nije upućen u predmet nabave, jer su predmet nabave rezervni dijelovi za postojeće kompresore koji su ugrađeni u proizvodnom pogonu već godinama, a ne sami kompresori. Napominje da ne bi došlo do ovakve krive interpretacije žalitelja da se poslužio uobičajenim zakonskim institutom pojašnjenja natječajne dokumentacije te skreće pažnju da navedeno nije u skladu s načelom ekonomičnosti i učinkovitosti te svrhovitosti trošenja sredstava.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da su u dokumentu Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, koji je dio dokumentacije o nabavi, u točki 5.2. propisani uvjeti tehničke i stručne sposobnosti. U točki 5.2.1. traži se popis glavnih isporuka robe, u odnosu na koji je u podtočki 5.2.1.3. propisan sljedeći uvjet: „Minimalni broj referenci - referentna lista kupaca i proizvoda o prethodnim isporukama rezervnih dijelova za klipne kompresore koji su predmet nabave, u naftnoj i procesnoj industriji u zadnje 3 godine.“:

Iz odredaba dokumentacije o nabavi nedvojbeno proizlazi da su predmet nabave ovog postupka javne nabave ventili za plinske kompresore Cameron WG76 & WG72.

Za ocjenu žalbenog navoda potrebno je primijeniti sljedeći zakonodavni okvir. Odredba članka 256. ZJN 2016 određuje da se kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu odnositi, između ostalog, i na tehničku i stručnu sposobnost, a javni naručitelj smije kao uvjete sposobnosti gospodarskog subjekta u postupku javne nabave odrediti samo kriterije za odabir iz stavka 1. tog članka u skladu s odredbama toga odjeljka ZJN 2016 (Kriteriji za odabir gospodarskog subjekta – uvjeti sposobnosti). Stavak 3. i stavak 4. toga članka ZJN 2016 određuju da prilikom određivanja kriterija za odabir iz stavka 1. tog članka javni naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi, odnosno da svi uvjeti sposobnosti moraju biti vezani uz predmet nabave i razmjerni predmetu nabave.

Odredba članka 259. stavka 1. ZJN 2016 dalje određuje da javni naručitelj može odrediti uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima se osigurava da gospodarski subjekt ima potrebne ljudske i tehničke resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete, a osobito zahtijevati da gospodarski subjekt ima dovoljnu razinu iskustva, što se dokazuje odgovarajućim referencama iz prije izvršenih ugovora.

Pobliže je odredbom članka 268. stavka 1. točkom 2. ZJN 2016 određeno da se tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta, u skladu s prirodom, količinom ili važnosti, i namjenom radova, robe ili usluga, može dokazati popisom glavnih isporuka robe izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini. U smislu članka 268. stavka 5. ZJN 2016 smatra se da je uvjet tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta iz stavka 1. točaka 1., 2. ili 3. toga članka vezan uz predmet nabave ako su radovi, roba ili usluge isti ili slični predmetu nabave.

Iz utvrđenih činjenica proizlazi da su predmet nabave ovog postupka javne nabave ventili za kompresore Cameron WG76 & WG72, dok se kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti, u dijelu traženog iskustva gospodarskog subjekta, zahtijevaju referentne isporuke rezervnih dijelova za klipne kompresore koji su predmet nabave, bez da je omogućeno iskustvo dokazati isporukama slične robe onoj koja je predmetom nabave. Zbog toga je u pravu žalitelj kada navodi da je takvim propustom naručitelj povrijedio odredbe ZJN 2016 o minimalnim razinama, jer kriteriji za odabir gospodarskog subjekta nisu određeni sukladno člancima 256. do 259. ZJN 2016. Slijedom navedenog žalbeni navod ocijenjen je osnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi navodi da je dokumentacija o nabavi protivna odredbi članka 270. ZJN 2016, čije odredbe u nastavku citira. Zatim ističe da je naručitelj u dokumentaciji o

nabavi, u dokumentu naziva „Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta s uputama”, pod točkom 6.1.3., koja se odnosi na sustave za osiguranje kvalitete i norme upravljanja okolišem, tražio sljedeće: „Certifikat ISO 9001:2015 proizvođača rezervnih dijelova“.

Žalitelj smatra da je nejasno i protivno svrsi i smislu odredbe članka 270. ZJN 2016 tražiti da proizvođač, a ne ponuditelj na kojega bi se trebalo odnositi traženje osiguranja kvalitete, bude certificiran traženim ISO certifikatom.

Nadalje, žalitelj ističe da je naručitelj povrijedio odredbe o jednakovrijednosti iz članka 270. stavaka 2. i 3. ZJN 2016, gdje je propisano da javni naručitelj mora priznati jednakovrijedne potvrde tijela, jer je u konkretnom slučaju, takvo upućivanje na ISO normu, odnosno traženi certifikat uz izraz „ili jednakovrijedno“ izostalo. Podredno, s obzirom na to da se ovaj zahtjev naručitelja ponavlja i u dokumentu tehničke specifikacije i u dokumentu troškovnika, proizlazi da je naručitelj potencijalno povrijedio i odredbe članka 209. ZJN 2016 u kojem je propisano na koji način se formuliraju tehničke specifikacije te da svako upućivanje mora biti popraćeno izrazom „ili jednakovrijedno“.

Pored navedenog, žalitelj ističe da je dokumentacija o nabavi u ovom dijelu protivna odredbama ZJN 2016, na način da nisu poštovane odredbe o minimalnim razinama, odnosno da kriteriji za odabir gospodarskog subjekta nisu određeni sukladno člancima 256. do 259. ZJN 2016. Istovremeno, da su takve odredbe dokumentacije o nabavi protivne i članku 200. stavku 1. ZJN 2016, jer dokumentacija o nabavi nije jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda. Naime, iako je ovo traženje koje se odnosi na certifikat ISO 9001:2015 propisano u dokumentu naziva „Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta s uputama”, naručitelj je s druge strane u drugim dvama dokumentima dokumentacije o nabavi, u dokumentu tehničke specifikacije (redak 115.) i dokumentu troškovnika (redak 117.), propisao da u svrhu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti ponuditelj treba dostaviti, između ostaloga: „Certifikat ISO 9001:2015 proizvođača rezervnih dijelova“. Dakle, žalitelj ukazuje da je jedan te isti zahtjev u ukupnosti dokumentacije o nabavi tražen u dijelu koji se odnosi na sustave za osiguranje kvalitete i norme upravljanja okolišem te je istovremeno u dvama drugim dokumentima koji čine dokumentaciju o nabavi, troškovniku i tehničkoj specifikaciji, tražen u dijelu koji se izričito odnosi na tehničku i stručnu sposobnost, a što je neispravno te ujedno čini i bitnu povredu postupka javne nabave iz članka 404. ZJN 2016. Osim toga, takvo dvojako i zbunjujuće traženje naručitelja je protivno članku 200. stavak 1. ZJN 2016., zaključuje žalitelj u žalbenom navodu.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da opravdano traži certifikat ISO 9001:2015 proizvođača rezervnih dijelova, jer proizvođač treba imati uveden sustav kontrole kvalitete pri proizvodnji rezervnih dijelova, a sustav kontrole kvalitete jamči kvalitetu proizvoda koja je izričito važna u naftnoj i plinskoj industriji. Skreće pažnju da su posljedice na okoliš i zdravlje ljudi, koje bi nastale ugradnjom nekvalitetnih rezervnih dijelova u slučaju eventualne havarije na naftnim i plinskim postrojenjima, nesagledive.

U odnosu na drugi dio žalbenog navoda, naručitelj ističe da nije sporno da će priznati jednakovrijedne certifikate ukoliko se dokaže da su isti jednakovrijedni. Naime, ukazuje da sukladno odredbama članka 270. stavka 3. ZJN 2016, naručitelj mora prihvatiti dokaze o jednakovrijednim mjerama osiguranja kvalitete ako gospodarski subjekt iz objektivnih razloga nije mogao pribaviti potvrde iz stavaka 1. i 2. članka 270. u odgovarajućem roku, pod uvjetom da su te mjere usklađene s traženim normama osiguranja kvalitete.

Što se tiče zadnjeg dijela žalbenog navoda, naručitelj ukazuje da žalitelj nije iskoristio pravo za pojašnjenjem/izmjenom dokumentacije o nabavi.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da u dokumentu Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, koji je dio dokumentacije o nabavi,

u dijelu točke 6. Sustavi za osiguranje kvalitete i norme upravljanja okolišem, pod 6.1. naručitelj upućuje na norme za osiguranje kvalitete. Kao uvjet je pod 6.1.3. propisana dostava Certifikata ISO 9001:2015 proizvođača rezervnih dijelova.

Nadalje, u dokumentu Tehnička specifikacija, kao i u dokumentu Troškovnik, koji su sastavni dijelovi dokumentacije o nabavi, izriekom je propisano da se u svrhu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti dostavlja Certifikat ISO 9001:2015 proizvođača rezervnih dijelova.

Prije ocjene žalbenog navoda valja uputiti na odredbe članka 270. ZJN 2016 gdje je u stavku 1. propisano da ukoliko javni naručitelj zahtijeva prilaganje potvrda neovisnih tijela kojima se potvrđuje sukladnost gospodarskog subjekta s određenim normama osiguranja kvalitete, uključujući pristupačnost za osobe s invaliditetom, obvezan je uputiti na sustave osiguranja kvalitete koji se temelje na odgovarajućim serijama europskih normi koje su potvrdila akreditirana tijela. Stavkom 2. toga članka propisano je da javni naručitelj mora priznati jednakovrijedne potvrde tijela osnovanih u drugim državama članicama, dok je stavkom 3. propisano da javni naručitelj mora prihvatiti dokaze o jednakovrijednim mjerama osiguranja kvalitete ako gospodarski subjekt iz objektivnih razloga nije mogao pribaviti potvrde iz stavaka 1. i 2. toga članka u odgovarajućem roku, pod uvjetom da dokaže da su te mjere usklađene s traženim normama osiguranja kvalitete

Članom 3. točkom 8. ZJN 2016 propisano je da je gospodarski subjekt fizička ili pravna osoba, uključujući podružnicu, ili javno tijelo ili zajednica tih osoba ili tijela, uključujući svako njihovo privremeno udruženje, koja na tržištu nudi izvođenje radova ili posla, isporuku robe ili pružanje usluga.

Iz dikcije citiranih odredbi ZJN 2016 slijedi da se potvrde o implementiranim sustavima kvalitete i upravljanja okolišem mogu tražiti od ponuditelja, dakle zainteresiranog gospodarskog subjekta koji podnosi ponudu. Pridržavanje određenih normi u poslovanju gospodarskog subjekta koje pridonose osiguranju kvalitete, kroz postizanje ili upravljanje kvalitetom poslovnih procesa ili sustava, utječe i na kvalitetu radova/usluga/robe koje gospodarski subjekt nude. Stoga je, prema ocjeni žalbenog tijela, u pravu žalitelj kada u žalbi navodi da je u konkretnom slučaju naručitelj imao mogućnost norme osiguranja kvalitete i upravljanja okolišem u dokumentaciji o nabavi tražiti u odnosu na gospodarske subjekte u postupku javne nabave, a ne u odnosu na proizvođače dijelova za kompresore koji nisu gospodarski subjekti u predmetnom postupku javne nabave. Dakle, neopravdano je naručiteljevo traženje za dostavom certifikata proizvođača rezervnih dijelova, kako u točki 6.1.3. dokumenta Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta s uputama, tako i u dokumentima Tehnička specifikacija i Troškovnik, gdje je pored toga propisao i da je riječ o dokazu kojim se dokazuje tehnička i stručna sposobnost. Stoga se u ovom dijelu žalbeni navod ocjenjuje osnovanim. Međutim, žalitelj nije u pravu kada u dijelu navoda ističe da je sukladno odredbama članka 270. ZJN 2016, u slučajevima kada naručitelji ispravno traže prilaganje potvrda neovisnih tijela kojima se potvrđuje sukladnost gospodarskog subjekta s određenim normama osiguranja kvalitete, obveza naručitelja pri tome propisati da će priznati jednakovrijedne potvrde tijela osnovanih u drugim državama članicama te prihvatiti dokaze o jednakovrijednim mjerama osiguranja kvalitete. Slijedom navedenog, žalbeni je navod u tom dijelu ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi navodi da je naručitelj dokumentacijom o nabavi povrijedio minimalne razine traženjem da je gospodarski subjekt registriran za djelatnost predmeta nabave. Naime, pojašnjava da je sukladno članku 3. točki 3. ZJN 2016 dokumentacija o nabavi bilo koji dokument koji je izradio naručitelj ili na koji naručitelj upućuje, a u kojemu se opisuju ili određuju elementi nabave ili postupka, uključujući poziv na nadmetanje, tehničke specifikacije, opisnu dokumentaciju, predložene uvjete ugovora, formate dokumenata koje

podnose natjecatelji ili ponuditelji, informacije o općim primjenjivim obvezama te svu dodatnu dokumentaciju. Ukazuje da je naručitelj kao dio dokumentacije o nabavi objavio dokument naziva „Komersijalni dio ponude“ u kojem, u točki 13., navodi sljedeće traženje koje ponuditelj treba potvrditi i potpisati: „Ovime potvrđujemo da smo registrirani za obavljanje djelatnosti koja je predmet nabave, po točki ** predmeta poslovanja: naziv djelatnosti ** iz Izvatka sudskog registra.“

Dakle, iako u dijelu dokumentacije o nabavi koji se aplikativno generira putem novog sustava EOJN RH, naručitelj u dijelu profesionalne sposobnosti traži samo upis u sudski registar, žalitelj smatra da na ovaj način, dodatnim dokumentom koji je dio dokumentacije o nabavi, naručitelj zapravo uvjetuje i obavljanje djelatnosti koja se dokazuje Izvatom iz sudskog registra. Zaključuje da takvo traženje predstavlja povredu minimalnih razina uvjeta sposobnosti te prekomjerno traženje.

Osim toga, žalitelj ističe da je takvo traženje također protivno članku 200. stavak 1. ZJN 2016 jer je nejasno koja bi to bila tražena djelatnost. Uzevši u obzir da su predmet nabave ventili za plinske kompresore, žalitelju je nejasno traži li se onda djelatnost vezano za ventile i koja bi to konkretno djelatnost ili je možda riječ o djelatnosti kupnje i prodaje robe.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da se ovdje radi o njegovoj nebitnoj pogrešci prilikom učitavanja dokumenta budući da se radi o neograničavajućem faktoru u pogledu podnošenja ponude te da je žalitelj u zadanom zakonskom roku mogao podnijeti upit za pojašnjenjem/izmjenom dokumentacije o nabavi.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je sastavni dio dokumentacije o nabavi i dokument naziva Komercijalni dio ponude. U točki 13. toga dokumenta propisano je sljedeće: „Ovime potvrđujemo da smo registrirani za obavljanje djelatnosti koja je predmet nabave, po točki ** predmeta poslovanja: naziv djelatnosti ** iz Izvatka sudskog registra.“

U točki 5.1. dokumenta Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta s uputama, naslova Obavljanje profesionalne djelatnosti, kao dokaz se traži izvadak iz sudskog, obrtnog ili drugog odgovarajućeg registra koji se vodi u državi članici poslovnog nastana gospodarskog subjekta.

Člankom 256. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da se kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu se odnositi na: 1. sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti, 2. ekonomsku i financijsku sposobnost te 3. tehničku i stručnu sposobnost. Stavkom 2. toga članka propisano je da javni naručitelj smije kao uvjete sposobnosti gospodarskog subjekta u postupku javne nabave odrediti samo kriterije za odabir iz stavka 1. toga članka, dok je stavkom 3. propisano da prilikom određivanja kriterija za odabir iz stavka 1. toga članka javni naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi.

Člankom 257. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da javni naručitelj može zahtijevati da gospodarski subjekt dokaže upis u sudski, obrtni, strukovni ili drugi odgovarajući registar u državi njegova poslovnog nastana.

Ocjena je žalbenog tijela da naručitelj, iako ga nije propisao u dijelu dokumentacije o nabavi koji se tiče uvjeta i dokaza sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, nezakonito uvjetuje zainteresiranim gospodarskim subjektima koji će izraditi i dostaviti ponude u ovom postupku javne nabave da su registrirani za obavljanje djelatnosti koja je predmet nabave, jer iz citiranih odredaba ZJN 2016 jasno proizlazi da naručitelj može tražiti samo upis u sudski, obrtni, strukovni ili drugi odgovarajući registar u državi njegova poslovnog nastana. Da je kod propisivanja točke 13. dokumenta Komercijalni dio ponude, koji je sastavni dio dokumentacije o nabavi, naručitelj ugradio odredbu kojom zapravo krši zakonske odredbe o minimalnim razinama sposobnosti, kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, naručitelj priznaje u odgovoru na žalbu, u kojem očitovanju nije u

pravu kada navodi da je riječ o nebitnoj pogrešci i neograničavajućem faktoru u pogledu podnošenja ponuda. Slijedom navedenog, žalbeni je navod ocijenjen osnovanim. S obzirom na to da je ocijenjeno da naručitelj nezakonito uvjetuje registraciju za obavljanje djelatnosti koja je predmetom nabave, suvišno je ocjenjivati dio navoda koji se tiče pitanja definiranja te djelatnosti.

Žalitelj dalje u žalbi navodi da je naručitelj dokumentacijom o nabavi povrijedio odredbe članka 200. stavka 1. ZJN 2016, jer je dokumentacija o nabavi nejasna, nezakonita i kontradiktorna samoj sebi u različitim pojedinačnim dokumentima koji čine ukupnost dokumentacije o nabavi, pa stoga ne omogućuje podnošenje usporedivih ponuda. Naime, ukazuje da je naručitelj u dijelu dokumentacije o nabavi, u dokumentu naziva „Dio II - Upute za ponuditelje“ pod točkom 3.2. „Način određivanja cijene ponude“ propisao sljedeće: „Jedinična cijena definirana je kao nepromjenjiva tijekom trajanja ugovora o javnoj nabavi.“ Istovremeno, da je u dokumentu naziva „Komercijalni dio ponude“, koji sukladno članku 3. točki 3. ZJN 2016 čini sastavni dio dokumentacije o nabavi, u točki 9. propisan sljedeći uvjet: „Izjavljujemo da prihvaćamo pregovore o cijenama (uključujući i mogući postupak e-aukcije).“

Žalitelj ističe da je u otvorenom postupku javne nabave bilo kakvo pregovaranje o cijeni zabranjeno i isključeno samo po sebi. K tome, da je čak i bilo kakvo pojašnjavaње ponude, kojim bi došlo do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude, zabranjeno temeljem članka 293. stavka 2. ZJN 2016. Ukazuje da je u konkretnom slučaju propisano da je kriteriji za odabir ponude ekonomski najpovoljnija ponuda, a temeljem kriterija cijene (90%) i jamstvenog roka od ugradnje (10%). Dakle, zaključuje da nikakvo pregovaranje o cijenama nije dopušteno, dok naručitelj od ponuditelja traži izričit pristanak na takav uvjet.

Nastavno na gore navedeno, ističe da u dijelu dokumentacije o nabavi u dokumentu naziva „Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama“ pod točkom 2. „Podaci o postupku nabave“, naručitelj propisuje: „elektronička dražba: NE“. Isto tako, da u dijelu dokumentacije o nabavi u dokumentu naziva „Dio I - Opći podaci o postupku nabave“ u točki 2. stoji: „Naručitelj ne provodi elektroničku dražbu“. Istovremeno, u drugom dokumentu naziva „Komercijalni dio ponude“, koji sukladno članku 3. točki 3. ZJN 2016 čini sastavni dio dokumentacije o nabavi, u točki 9. naručitelj navodi sljedeći zahtjev koji ponuditelj mora prihvatiti svojim potpisom: „Izjavljujemo da prihvaćamo pregovore o cijenama (uključujući i mogući postupak e-aukcije).“. Žalitelj ističe da je ponovno dokumentacija o nabavi kontradiktorna samoj sebi te da su time povrijeđene odredbe članka 200. stavka 1. ZJN 2016. Opreza radi, kako ne bi došlo do osporavanja i dvojbe oko istovjetnosti značenja riječi „dražba“ i „aukcija“, žalitelj kao dokaz prilaže ispise s mrežnih stranica iz kojih proizlazi da navedene riječi imaju isto značenje, odnosno da su sinonimi te je stoga nedvojbeno da je naručitelj na različite načine, u dva dijela dokumentacije o nabavi propisao uvjete za istu okolnost te je nejasno je li na kraju elektronička dražba (e-aukcija) dopuštena ili ne.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da se ovdje radi o njegovoj pogrešci prilikom učitavanja dokumenta koji je dio dokumentacije o nabavi te da je žalitelj u zadanom zakonskom roku mogao podnijeti upit za pojašnjenjem/izmjenom dokumentacije o nabavi. Također ističe da je jasno da u ovom otvorenom postupku javne nabave nema pregovaranja o cijeni.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u odredbe dokumentacije o nabavi na koje upućuje žalitelj te je utvrđeno da ih ispravno citira. Dakle, za razliku od dijelova dokumentacije o nabavi gdje je propisao da je jedinična cijena nepromjenjiva te da ne provodi elektroničku dražbu, naručitelj je u točki 9. dokumenta naziva „Komercijalni dio ponude“, koji čini sastavni dio dokumentacije o nabavi, propisao sljedeći uvjet: „Izjavljujemo da prihvaćamo pregovore o cijenama (uključujući i mogući postupak e-aukcije).“.

Žalitelj ovdje ispravno upućuje na odredbe članka 200. ZJN 2016 u kojemu je u stavku 1. propisano da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogućiti podnošenje usporedivih ponuda.

Da je u točki 9. dokumenta naziva „Komercijalni dio ponude“, koji čini sastavni dio dokumentacije o nabavi, propisao uvjet koji je u kontradikciji s ostalim dijelovima dokumentacije o nabavi, priznaje naručitelj u odgovoru na žalbu. Naručitelj ovdje, kao i u odnosu na dio ostalih žalbenih navoda, ističe da je žalitelj nakon objave dokumentacije o nabavi imao na raspolaganju postaviti zahtjev za pojašnjenjem/izmjenom odredaba dokumentacije o nabavi, a ne koristiti krajnju mjeru i pokrenuti žalbeni postupak pred Državnom komisijom. Naručitelj je u pravu kada upućuje na ovu činjenicu, međutim, zakonodavac institut pojašnjenja odredaba dokumentacije o nabavi nije propisao kao nužan preduvjet za izjavljivanje žalbe na dokumentaciju o nabavi. Slijedom navedenog, žalbeni je navod ocijenjen osnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi navodi da je naručitelj povrijedio odredbe o jednakovrijednosti iz članka 209. ZJN 2016. Naime, ukazuje da je naručitelj dokumentacijom o nabavi, i to dvama dokumentima (troškovnikom i tehničkim specifikacijama), propisao sljedeće: „Sastav materijala sjedišta ventila (3.ST. 133CFE 3368228) prema standardu ASTM E322-12 mora biti: Fe: min. 64 % Cr: 17,00 - 19,00 % Ni: 12,50 - 15,00 % Mo: 2,50 - 3,00 % Mn: max. 2.00 % Si: max. 1,00 % Maksimalno dozvoljena tvrdoća HV10 sjedišta ventila (3.ST. 133CFE 3368228) prema standardu ASTM A1038-17: 340“.

Zatim citira odredbe članka 209. ZJN 2016 te navodi da s obzirom na to da je naručitelj u troškovniku i tehničkoj specifikaciji predmet nabave opisao, između ostaloga, upućivanjem i na ASTM standard, takvo upućivanje moralo je sukladno članku 209. ZJN 2016 biti popraćeno izrazom „ili jednakovrijedno“, a što je u dokumentaciji o nabavi naručitelja izostalo.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da se ovdje radi o pogrešci naručitelja te da je riječ o neograničavajućem faktoru u pogledu podnošenja ponude, a da je žalitelj u zakonskom roku mogao podnijeti upit za pojašnjenjem/izmjenom dokumentacije o nabavi.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u odredbe dokumentacije o nabavi na koje upućuje žalitelj te je utvrđeno da ih ispravno citira, dakle, točno je da naručitelj u dijelu Tehničke specifikacije i Troškovnika upućuje na ASTM standard, bez da je navedeno upućivanje popratio izrazom „ili jednakovrijedno“.

Iz sadržaja članka 209. ZJN 2016 proizlazi da kod formuliranja tehničke specifikacije u dokumentaciji o nabavi, svako upućivanje na međunarodne norme mora biti popraćeno izrazom „ili jednakovrijedno“.

Slijedom utvrđenih činjenica, ocjenjuje se da je naručitelj nezakonito postupio kada je u dijelu dokumenata Tehnička specifikacija i Troškovnik, kod izrade traženih tehničkih karakteristika robe koju nabavlja uputio na standard ASTM ali propustio takvo upućivanje popratiti izrazom „ili jednakovrijedno“, što uostalom i priznaje u odgovoru na žalbu. Stoga se žalbeni navod ocjenjuje osnovanim.

Žalitelj dalje navodi da je naručitelj dokumentacijom o nabavi povrijedio odredbe članka 200. ZJN 2016 te odredbe članka 312. i 313. ZJN 2016 s obzirom na to da predloškom „Okvirnog ugovora“ (kako naručitelj naziva okvirni sporazum), a koji je kao dio dokumentacije o nabavi sukladno članku 3. točka 3. ZJN 2016 stavljen na raspolaganje svim zainteresiranim gospodarskim subjektima, uvodi elemente koji nisu dio dokumentacije o nabavi niti se mogu u otvorenom postupku javne nabave na taj način „ugovoriti“ objavljenim predloškom okvirnog sporazuma. Smatra da okvirni sporazum treba biti krajnji rezultat i plod provedenog postupka, a ne izvor za uvjete i zahtjeve koji nisu navedeni u dokumentaciji o nabavi.

Naime, upućuje da je u članku 1. predložka okvirnog sporazuma navedeno da je predmet tog „Okvirnog ugovora“ isporuka Ventila za plinske kompresore Cameron WG76 & WG72 koju je prodavatelj obavezan isporučiti sukladno člancima toga Okvirnog ugovora, Općim uvjetima za nabavu Roba u društvima INA Grupe te drugim dokumentima koji čine sastavni dio Okvirnog ugovora, a koji su navedeni u članku Sastavni dijelovi okvirnog ugovora.“ Nadalje, da je člankom 12. okvirnog sporazuma navedeno da su sastavni dijelovi „okvirnog ugovora“: Prilog 1: Opći uvjeti za nabavu Roba u društvima INA Grupe koji se nalazi na službenim stranicama INA – Industrija nafte d.d; Link: <https://www.ina.hr/javna-nadmetanja/vazni-dokumenti/opci-uvjeti-za-nabavu-usluga-i-radova-udrustvima-ina-grupe/>, Prilog 2: Zahtjevi zaštite zdravlja, sigurnosti i okoliša, Prilog 3: OR I ZZSO Dodatak ugovoru, Prilog 4: Tehnička specifikacija kupca, Prilog 5: Ponuda/Troškovnik, Prilog 6: Izjava o izmjeni naziva banke i broju računa (IBAN), Prilog 7: Obrazac bankovne garancije za dobro izvršenje ugovora, Prilog 8: Sankcijska izjava, Prilog 9: Trgovinske restrikcije, Prilog 10: Etički kodeks INA Grupe i Kodeks odgovorne nabave.

Žalitelj ističe da je uvidom u dokument Općih uvjeta za nabavu robe u društvima INA Grupe utvrdio, između ostaloga, da se u tim uvjetima navodi sljedeće: „Ukoliko Izvršitelj na prvi pisani poziv Naručitelja ne pristupi otklanjanju nedostataka ili ne otkloni nedostatke u zadanom roku koji mora biti razuman, Naručitelj ima pravo nedostatke otkloniti sam ili za otklanjanje nedostataka angažirati treću osobu na rizik i teret Izvršitelja ili može raskinuti ugovor.“ Žalitelj ističe da takav uvjet, koji naručitelj uvodi u predmetni postupak putem svojih Općih uvjeta, nije dopušten sukladno odredbama ZJN 2016. Naime, dokumentacijom o nabavi (točka 4.3.2. Jamstvo za uredno ispunjenje ugovora na temelju okvirnog sporazuma) propisano je da je odabrani ponuditelj obavezan u roku od osam (8) dana od stupanja Ugovora na snagu dostaviti Jamstvo (garanciju) za uredno ispunjenje ugovora za slučaj povrede ugovornih obveza, u iznosu od 10% od ugovorne vrijednosti. Stoga, ističe žalitelj, ukoliko dođe do neurednog ispunjenja ugovora na temelju okvirnog sporazuma, naručitelj ima pravo naplatiti dostavljeno jamstvo. Također ima, sukladno odredbi članka 435. ZJN 2016, pravo na naknadu štete pred nadležnim sudom prema općim propisima o naknadi štete. Nejasno je, smatra žalitelj, kako je naručitelj zamislio da sam izvršava predmet nabave (otklanajući eventualne nedostatke). Također mu je nejasno kako je naručitelj zamislio angažirati treću osobu na rizik i teret izvršitelja (odabranog ponuditelja) s obzirom na to da ukoliko i dođe do raskida ugovora i eventualno neizvršenog dijela predmeta nabave, naručitelj može jedino u okviru odredaba ZJN 2016 provesti novi postupak radi izvršenja preostalog dijela predmeta nabave. Također smatra da je nejasno kako je naručitelj zamislio raskinuti okvirni sporazum zbog neotklanjanja nedostataka, kada je raskid dopušten samo u okviru članka 322. ZJN 2016, gdje jedan od razloga za raskid svakako nije ovaj uvjet koji naručitelj propisuje. Slijedom navedenog, žalitelj je mišljenja da odredbe dokumentacije o nabavi u ovom dijelu nisu jasne, precizne, razumljive, nedvojbene te izrađene na način da omogućuje podnošenje usporedivih ponuda.

Žalitelj dalje navodi da takvo postupanje i način izrade dokumentacije o nabavi sigurno nije u duhu odredbi ZJN 2016 i temeljnih načela koja su propisana, a posebice da nije u duhu načela transparentnosti iz članka 4. ZJN 2016. Smatra da ugovor o javnoj nabavi ili okvirni sporazum mora biti rezultat provedenog postupka, odnosno mora biti sklopljen u skladu s uvjetima određenima u dokumentaciji o nabavi i odabranom ponudom. Njegovo je mišljenje da skrivanje pojedinih uvjeta izvršenja okvirnog sporazuma po višestrukim dokumentima putem linkova (internetskih poveznica) na stranice naručitelja, a u kojima se nalaze dodatni uvjeti ili zahtjevi naručitelja koji nisu u skladu s odredbama članka 200. ZJN 2016 te načelima iz članka 4. ZJN 2016, prelazi okvire dobrog postupanja, savjesnosti i poštenja te postupanja standardom dobrog gospodarstvenika. Primjerice, ističe da naručitelj ne može u predložku okvirnog sporazuma dodavati uvjete i zahtjeve koje nije propisao dokumentacijom o nabavi.

Naime, nigdje u dokumentaciji se ne spominju niti definiraju pojmovi poput „Dispozicije“, iako je u članku 1. okvirnog sporazuma propisano da je: „Prodavatelj obvezan isporučiti vrstu i količinu Robe prema izdanoj Dispoziciji“. Da bi ponuditelj utvrdio što naručitelj pod time misli, ponovno mora pretraživati internetske stranice naručitelja i njegove Opće uvjete kod kojih je pod točkom 4. propisano: „Kod Okvirnih ugovora, Naručitelj će za svako izvršenje određenih Usluga/Radova izdavati Izvršitelju posebnu Dispoziciju. Dispozicija sadržava sljedeće podatke: broj i datum Dispozicije, broj Ugovora, opis i količinu Usluga/Radova, jediničnu i ukupnu cijenu Usluga/Radova, vrijeme i rok izvršenja, druge potrebne podatke. Nakon što Naručitelj izda Dispoziciju, Izvršitelj mora potvrditi Dispoziciju u roku od 5 (pet) kalendarskih dana od primitka. Ako Izvršitelj ne reagira na Dispoziciju u navedenom roku, smatrat će se da je Dispozicija prihvaćena. Izvršitelj ima pravo ne potvrditi samo rok izvršenja u kojem slučaju je u obvezi ponuditi drugi rok, koji Naručitelj može potvrditi ili odbiti. Nakon što Izvršitelj potvrdi Dispoziciju ili ne reagira u navedenom roku ili Naručitelj potvrdi novi rok, Dispozicija postaje obvezujuća te je Izvršitelj obvezan izvršiti usluge, dok je Naručitelj dužan preuzeti Uslugu/Radove naručene Dispozicijom. Naručitelj može iz opravdanog razloga zamijeniti ili povući izdanu Dispoziciju, ali samo uz pisanu suglasnost Izvršitelja. Izvršitelj neće bez opravdanog razloga uskratiti davanje navedene pisane suglasnosti. Dispozicija se dostavlja Izvršitelju sukladno Članku 20. iz ovih OU.“

Ovdje žalitelj ističe da je propisani rok trajanja okvirnog sporazuma 24 mjeseca, temeljem točke 3.1.5. iz dijela dokumentacije o nabavi pod nazivom „Opći podaci o postupku nabave“. Dakle, žalitelj smatra da naručitelj posredno, pored uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi koju je objavio putem EOJN RH, ponuditelje nastoji obvezati dodatnim uvjetima (kratkim rokovima izvršenja) koje navodi tek putem internetske poveznice na njegove poslovne stranice te u kojima se ponuditelj mora sam snalaziti kako bi bio siguran da nije propustio koji važan detalj za koji će ga naručitelj prilikom izvršavanja okvirnog sporazuma „hvatati“.

Na isti način žalitelj osporava i druge uvjete koji se navode u predlošku okvirnog sporazuma. Primjerice, naručitelj u članku 5. predloženog okvirnog sporazuma navodi sljedeće: „Izjava o komercijalnom jamstvu na trajnom nosaču podataka mora biti dostavljena najkasnije u trenutku predaje Robe.“ Nejasno je, smatra žalitelj, o kakvoj izjavi se radi s obzirom na to da je kriterijima za odabir ponude, kao drugi kriterij, određen „Jamstveni rok od ugradnje“ te će taj kriterij ponuditelj upisivati i učiniti dijelom ponude prilikom predaje svoje ponude putem EOJN RH platforme, a s obzirom na to da u dokumentu „Kriteriji za odabir ponude“ naručitelj nije kao dokaz propisao dostavu nikakve izjave.

Nastavno na prethodne navode, žalitelj osporava sva traženja iz članka 8. predloženog okvirnog sporazuma gdje se navodi sljedeće: „Ugovorne strane suglasno utvrđuju da OR I ZZSO Dodatak ugovoru kojim su regulirana pravila zaštite zdravlja, sigurnosti na radu i zaštite okoliša u INA Grupi, čini sastavni dio ovog Okvirnog ugovora te predstavlja Prilog br. 2. Ugovorne strane suglasno utvrđuju kako Kupac ima pravo naplatiti Prodavatelju kazne propisane OR I ZZSO Dodatkom (dalje u tekstu: Kazne). Kazne se posebno naplaćuju sukladno načinu naplate opisanom u Članku 13. OU za ugovorne kazne.“. Naime, žalitelj je uvidom u članak 13. OU utvrdio da se u tom članku ne navode nikakve ugovorne kazne, već se članak 13. predložka okvirnog sporazuma odnosi na prioritet u tumačenju odredbi u slučaju postojanja kolizije, pa je nejasno, smatra žalitelj, što je naručitelj sadržajno mislio pod ugovornom kaznom i pod kojim uvjetima i u kojem iznosu će se ona primjenjivati.

Također, pod istom argumentacijom kao prethodno (povreda načela transparentnosti, nejasna i nerazumljiva dokumentacija o nabavi), žalitelj osporava i sadržaj svih Priloga (Prilog 1, Prilog 2, Prilog 3, Prilog 10) okvirnom sporazumu jer su ti prilozima navedeni u obliku internetskih poveznica na poslovne stranice naručitelja, a propisano je dalje da potpisom tog okvirnog sporazuma odabrani ponuditelj pristaje na sve uvjete i sadržaj iz tih priloga. Dakle,

sve gore navedeno ukazuje, smatra žalitelj, da je naručitelj brzopleto i nespretno izradio dokumentaciju o nabavi učinivši pri tome povredu odredaba ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je obrazac okvirnog sporazuma sastavni dio natječajne dokumentacije. Također, da su svi prilozi toga okvirnog sporazuma sastavni dio natječajne dokumentacije, a s obzirom na to da su sastavni dio okvirnog sporazuma. Nadalje, ističe da ZJN 2016 propisuje u kojim je slučajevima javni naručitelj obvezan raskinuti ugovor o javnoj nabavi tijekom njegova trajanja, međutim, da navedeno ne predstavlja ograničeni broj razloga za raskid ugovora do kojih može doći tijekom izvršavanja ugovora, već da je riječ o obvezujućim razlozima za raskid.

Dalje ističe da su sastavni dio okvirnog sporazuma Opći uvjeti nabave roba u društvima INA Grupe koji su transparentno objavljeni na mrežnim stranicama naručitelja. Zatim pojašnjava da je pojam dispozicije propisan u Općim uvjetima za nabavu roba u društvima INA Grupe koji su sastavni dio obrasca ugovora odnosno natječajne dokumentacije. Stoga smatra da žalitelj paušalno, neutemeljeno i neprimjereno navodi da bi naručitelj prikrivao bilo kakve informacije.

U odnosu na dio navoda koji se tiče osporavanja sadržaja članka 5. okvirnog sporazuma, naručitelj navodi da obveza dostavljanja izjave o komercijalnom jamstvu na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku predaje robe proizlazi iz odredbe članka 423. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23).

Glede žaliteljevog osporavanja sadržaja članka 8. okvirnog sporazuma, naručitelj ističe da transparentno objavljuje kako opće ugovorne uvjete tako i OR i ZZSO Dodatak ugovora na svojim mrežnim stranicama.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u odredbe dokumentacije o nabavi koje žalitelj osporava te je utvrđeno sljedeće. Sastavni dio dokumentacije o nabavi predmetnog postupka javne nabave je dokument naziva „Okvirni ugovor INA-UG-46“, za koji je predviđeno da ga ponuditelj ovjeri i dostavi u sklopu svoje ponude.

U članku 1. toga dokumenta je propisano da je predmet toga okvirnog ugovora isporuka Ventila za plinske kompresore Cameron WG76 & WG72 (daljnjem tekstu: Roba), koju je prodavatelj obvezan isporučiti sukladno člancima toga okvirnog ugovora, Općim uvjetima za nabavu Roba u društvima INA Grupe (dalje u tekstu: OU) te drugim dokumentima koji čine sastavni dio okvirnog ugovora, a koji su navedeni u članku „Sastavni dijelovi okvirnog ugovora“.

Također je propisano da će kupnju obvezujućih količina Robe, kupac vršiti putem Dispozicija koje će dostavljati prodavatelju sukladno OU. Prodavatelj je obvezan isporučiti vrstu i količinu Robe prema izdanoj Dispoziciji.

U članku 1. je dalje propisano da radi izbjegavanja dvojbi, ugovorne strane potvrđuju da taj okvirni ugovor ima značenje okvirnog sporazuma koji se sklapa sukladno odredbama ZJN 2016.

Člankom 5. okvirnog ugovora, naslova „Pakiranje, otprema i primopredaja robe“, između ostalog je propisano da Izjava o komercijalnom jamstvu na trajnom nosaču podataka mora biti dostavljena najkasnije u trenutku predaje Robe.

Nadalje, u članku 8. je propisano da ugovorne strane suglasno utvrđuju da kupac ima pravo naplatiti prodavatelju kazne propisane OR I ZZSO Dodatkom. Kazne se posebno naplaćuju sukladno načinu naplate opisanom u članku 13. OU za ugovorne kazne.

Međutim, žalitelj ispravno ukazuje da članak 13. okvirnog ugovora ne sadrži odredbe koje se tiču ugovornih kazni.

U članku 12. okvirnog ugovora propisano je da su sastavni dijelovi toga okvirnog ugovora Prilog 1: Opći uvjeti za nabavu Roba u društvima INA Grupe (OU) koji se nalazi na službenim stranicama INA – industrija nafte d.d., Prilog 2: Zahtjevi zaštite zdravlja, sigurnosti

i okoliša, Prilog 3: OR I ZZSO Dodatak ugovoru, Prilog 4: Tehnička specifikacija kupca, Prilog 5: Ponuda/Troškovnik, Prilog 6: Izjava o izmjeni naziva banke i broju računa (IBAN), Prilog 7: Obrazac bankovne garancije za dobro izvršenje ugovora, Prilog 8: Sankcijska izjava, Prilog 9: Trgovinske restrikcije, Prilog 10: Etički kodeks INA Grupe i Kodeks odgovorne nabave.

Na priloge 1., 2., 3. i 10. naručitelj upućuje poveznicom na mrežne stranice gdje se ti dokumenti nalaze.

Člankom 3. točkom 3. ZJN 2016 propisano je da je dokumentacija o nabavi bilo koji dokument koji je izradio naručitelj ili na koji naručitelj upućuje, a u kojemu se opisuju ili određuju elementi nabave ili postupka, uključujući poziv na nadmetanje, tehničke specifikacije, opisnu dokumentaciju, predložene uvjete ugovora, formate dokumenata koje podnose natjecatelji ili ponuditelji, informacije o općim primjenjivim obvezama te svu dodatnu dokumentaciju.

Nadalje, člankom 200. stavkom 1. propisano je da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda, dok je stavkom 2. toga članka propisano da dokumentacija o nabavi mora omogućiti izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji ponuditelja.

Slijedom utvrđenih činjenica, žalbeno tijelo daje sljedeću ocjenu žalbenog navoda. Žalitelj ovdje kao odlučno prvo navodi da bi prijedlog okvirnog sporazuma, koji je objavljen kao dio dokumentacije o nabavi, trebao biti krajnji rezultat i plod provedenog postupka, a ne izvor za uvjete i zahtjeve koji nisu navedeni u dokumentaciji o nabavi. Žalbeno tijelo ovaj dio navoda ocjenjuje neosnovanim, jer je sukladno definiciji pojmova iz članka 3. točke 3. ZJN 2016, dokumentacija o nabavi bilo koji dokument koji je izradio naručitelj ili na koji naručitelj upućuje, a u kojemu se opisuju ili određuju elementi nabave ili postupka, uključujući poziv na nadmetanje, tehničke specifikacije, opisnu dokumentaciju, predložene uvjete ugovora, formate dokumenata koje podnose natjecatelji ili ponuditelji, informacije o općim primjenjivim obvezama te svu dodatnu dokumentaciju.

Nadalje, žalitelj osporava dijelove prijedloga okvirnog sporazuma koji sadrže poveznice na mrežne stranice na kojima se nalaze dokumenti na koje se upućuje (članak 12. te priloge 1., 2., 3. i 10.), navodeći da takvo propisivanje nije transparentno i čini dokumentaciju o nabavi nejasnom i nerazumljivom. Ocjena je žalbenog tijela da svi uvjeti pojedinog postupka javne nabave koji se postavljaju ponuditeljima, sukladno načelu jednakog tretmana i transparentnosti moraju biti jasno i nedvojbeno utvrđeni u dokumentaciji o nabavi, odnosno dokumentima koji ju čine, te da ti dokumenti ne smiju međusobno biti kontradiktorni i stvarati nejasnoće kako u pogledu sadržaja, tako i u pogledu izričaja. U tom smislu, u konkretnom slučaju, kada naručitelj ne navodi niti dokazuje da bi takvo postupanje bili nužno, odnosno osobito opravdano nekim posebnim razlogom (obimom dokumenta ili bilo kojim drugim razlogom) u pravu je žalitelj kada navodi da upućivanje na dokumente koji se nalaze na mrežnim stranicama naručitelja, a koji sadrže uvjete koji se odnose na konkretnu dokumentaciju o nabavi, a čiji je sadržaj podložen promjenama, nije sukladno načelu transparentnosti i jednakog tretmana ponuditelja. Stoga se ovaj dio žalbenog navoda ocjenjuje osnovanim.

Žalitelj dalje u žalbenom navodu upućuje na dva dijela Općih uvjeta za nabavu Roba u društvima INA Grupe. Prvi kojega citira tiče se odredaba o otklanjanju nedostataka predane robe gdje naručitelj zapravo inkorporira odredbe Zakona o obveznim odnosima u svoje opće uvjete te žalbeno tijelo ne nalazi kontradikcije između tih odredaba i činjenice da je točkom 4.3.2. dokumentacije o nabavi propisana dostava jamstva za uredno ispunjenje ugovora budući da je naručitelj ovlašten propisati različite instrumente osiguranja kojim osigurava uredno ispunjenje ugovora, a koji nisu u suprotnosti sa relevantnim zakonskim odredbama. Također, nije u pravu žalitelj kada te odredbe dovodi u vezu s onima iz članka 322. ZJN 2016

navodeći da su Zakonom taksativno navedeni razlozi za raskid ugovora o javnoj nabavi, jer su u tom članku navedeni razlozi zbog kojih je naručitelj obavezan raskinuti ugovor, a ne da bi to bili jedini iz kojih se ugovor može raskinuti. Kao drugi primjer žalitelj ukazuje da bi za definiciju pojma „dispozicija“, koju naručitelj koristi u odredbama okvirnog ugovora, trebalo izvršiti uvid u sadržaj Općih uvjeta za nabavu Roba u društvima INA Grupe, koje dijelove citira. Ocjena je žalbenog tijela da zbog te činjenice ponuditeljima nije otežana izrada ponude, jer je ovdje s obzirom na ukupnost odredaba jasno na koji način se taj pojam treba tumačiti. Stoga se ovaj dio žalbenog navoda ocjenjuje neosnovanim.

Što se tiče žaliteljevog osporavanja sadržaja članka 5. okvirnog ugovora, ocjena je žalbenog tijela da je u pravu žalitelj kada ukazuje na nejasnoću odredaba toga članka i onih koje se tiču kriterija za odabir ponude. Naime, iz sadržaja dokumenta „Kriterij za odabir ponude“, koji je sastavni dio dokumentacije o nabavi, proizlazi da je jedan od kriterija jamstveni rok od ugradnje te da je maksimalni broj bodova koji ponuditelj može dobiti prema tom kriteriju 10. Također je propisano da će onaj ponuditelj koji dostavi ponudu s najdužim jamstvenim rokom od ugradnje dobiti maksimalan broj bodova. U članku 5. prijedloga okvirnog ugovora propisano je da izjava o komercijalnom jamstvu na trajnom nosaču podataka mora biti dostavljena najkasnije u trenutku predaje robe. Ocjena je žalbenog tijela da je ovdje, zbog korištenja različite terminologije, dokumentacija o nabavi nejasna i dvojbeno, odnosno protivna odredbama članka 200. stavka 1. ZJN 2016.

Žalitelj je također u pravu kada ukazuje da se u članku 8. prijedloga okvirnog ugovora, glede ugovornih kazni upućuje na članak 13. okvirnog ugovora, koji međutim ne sadrži odredbe o ugovornim kaznama, zbog čega je dokumentacija o nabavi u tom dijelu protivna odredbama članka 200. stavka 1. ZJN 2016.

Slijedom navedenog, osnovanim se ocjenjuju dijelovi žalbenog navoda kojima žalitelj osporava zakonitost sadržaja članaka 5., 8. i 12. prijedloga okvirnog ugovora te njegovih priloga 1., 2., 3. i 10.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

U skladu s navedenim, a temeljem odredbe članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016, odlučeno je kao pod točkom 1. izreke ovog rješenja. U nastavku postupka naručitelj će postupiti sukladno odredbi članka 419. stavka 4. ZJN 2016.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 2.320,00 eura, na ime plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka te troška sastava žalbe po opunomoćeniku odvjetniku.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016. propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Stavak 6. toga članka, propisuje da će u slučaju usvajanja žalbe, Državna komisija svojom odlukom naložiti naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju u roku od osam dana od dana primitka odluke Državne komisije.

S obzirom na to da je žalbeni zahtjev kojim je traženo poništenje dijelova dokumentacije o nabavi zahvaćenih nezakonitošću osnovan, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka. Naime, žalitelj ima pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 eura, koji iznos je pravilnom primjenom odredaba članka 430.a stavka 1. ZJN 2016 prethodno uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog

postupka. Nadalje, u Tbr. 25. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 138/23) propisano je da za sastavljanje žalbe u postupcima javne nabave pred nadležnim tijelom, ako je procijenjena vrijednost nabave do 250.000,00 eura, odvjetniku pripada nagrada od 500 bodova. U Tbr. 54. propisano je da vrijednost boda iznosi 2,00 eura. Stoga, uzevši u obzir da procijenjena vrijednost predmetnog postupka javne nabave iznosi 260.000,00 eura, odvjetniku za sastav žalbe pripada nagrada od 1.000,00 eura, koji iznos je na ime sastava žalbe i zatražio da mu se naknadi kao opravdan trošak nastao sudjelovanjem u žalbenom postupku

Slijedom navedenog, žalitelj ima pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 2.320,00 eura, zbog čega je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

PREDSJEDNICA

Maja Kuhar

